

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS NR. 88 2019-12-20

TVDG administracijos kalėdiniai sveikinimai ir palinkėjimai

„Norėčiau palinkėti, kad mūsų šūkį „Mums pakeliui“ visa bendruomenė suprastų, norėtų susitapatinti su juo, suprastų, kad labai svarbu yra žvelgti visiems kartu viena kryptimi, turėti bendrą viziją, motyvaciją, tikslą, jausti vienas kitą.

Linkiu empatiško įsiklausymo į kitą, supratimo, kad ne aš vienas su savo nuomone esu vienintelis, nes mūsų yra daug - visa bendruomenė. Linkiu, kad mes visi surastume tą bendrystės jausmą, suprastume, kodėl norime būti šalia vienas kito, kodėl norime vienas kitam padėti.“

(direktorė Jolanta Martyncevienė)

„Linkiu, kad ateinančiais metais visi būtumėte laimingi, visi būtumėte sveiki, visi turėtumėte kuo džiaugtis ir tas Šv. Kalėdų stebuklas, kurio mes taip laukiame, lydėtų mus visus ateinančius metus. Gerų šv. Kalėdų ir Naujųjų 2020-ųjų metų.“

(pavadootoja Jurgita Lapuchovienė)

„Mokiniam linkiu optimizmo, jaunatviškos energijos ir atkaklumo. O suaugusiems - stabtelėti, paklausyti, ko nori širdis, ką ji kužda, prisūmėti atsakomybę. Taip pat kūrybinės energijos ir būti su tokiais žmonėmis, tokioje aplinkoje per šventes, popiečio valandomis, kur jiems gera. Sėkmės, kantrybės, sveikatos.“

(pavadootoja Regina Bartusevičienė)

REDAKCIJOS ŽODIS

Kalėdų stebuklo belaukiant su Jumis vėl sveikinasi „Klaustukas“. Kai jau tikrai kvepia šv. Kalėdomis, Naujaisiais metais ir, žinoma, ATOSTOGOMIS, smagu stabtelėti, permąstyti, įvertinti ir įsivertinti praėjusių metų akimirkas, smagu pajusti, kad esame ne vieni, kad šalia yra daug žmonių, kurie linki mums pačių nuostabiausių dalykų. „Klaustukas“ taip pat prisideda prie daugybės sveikinimų, kuriuos galėsite perskaityti šiame numeryje. Taip pat kviečia prisiminti kelis įsimintinus paskutinių mėnesių įvykius, o šaltą tamsų vakarą paskaityti sakmių apie laumes.

Gražių švenčių ir ... iki susitikimo pavasarį☺

„Vienas iš mąstymo mokyklos įpročių yra atkaklumas. Ko gero, norėtuši, kad ypač baigiamųjų klasių mokiniai atkaklumo turėtų šiek tiek daugiau, nes būtent atkaklus žmogus daugybę dalykų pasiekia. Tai yra labai svarbu. Linkėdamas atkaklumo taip pat linkiu, kad jūsų visos svajos, planai 2020 metais su kaupu realizuotųsi.“

(pavadootojas Valdemaras Jasiūnas)

„Visų pirma linkiu pagarbos vienas kitam, tarpusavio supratimo, šiltų ir draugiškų santykių su bendruomene, geros nuotaikos ir daugiau pozityvo.“

(pavadootoja Rita Sadovskienė)

TVDG MOKYTOJŲ IR MOKINIŲ SVEIKINIMAI

Matematikos mokytojos sveikina visus su artėjančiomis šventėmis!

Tyliai tyliai snaigės krenta,
 Mėnuo šviečia daunguje,
 Tu ramiai žvelgi pro langą,
 Lauki švenčių širdyje...
 Tu jauti, kaip gėris sklando
 Nejučia nusišypsai,
 Taip kas metai tave lanko
 Balti jausmo angelai...
 Tyliai tyliai sielos taką
 Puoškim meile ir džiaugsmu,
 Artimi Kalėdų stalą
 Padabins nuoširdumu...
 Fb: Ligitos eilės

(Matematikos mokytojos)

Mieli Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojai,

Sveikinu Jus su Kalėdomis bei Naujaisiais metais! Tikiuosi, kad šie mokslo metai Jums buvo geri, jei ne, tai nesijaudinkite, juk atostogos bus kupinos naujų įspūdžių, susirasite naujų draugų arba susitaikysite su senais. Pabūkite su šeima, artimaisiais, atleiskite jiems už jų klaidas, patys atsiprašykite jų.

Ugnė, 2d

Daiva Janutaitienė

Linkiu visiems būti sveikiems, linksmiems ir laimingiems visus artėjančius metus:)

Gerbiama Direktore,

Pirmiausia norėčiau padėkoti, kad mus mokote, globojate ir rūpinatės. Abejoju, ar kurioje nors kitoje gimnazijoje vaikai džiaugiasi turėdami tokią gerą direktorę ir tokį gerą ryšį su ja. Be Jūsų nebūtų mūsų. Šv. Kalėdų proga linkiu Jums išlikti tokia pat nuoširdžia ir pozityvia. Jeigu nuspręsite keistis, apsigalvokite ir nesikeiskite, nes mums reikia tokios geros direktorės, kokia yra dabar. Tikiuosi, jog savo poste išliksite dar ne vienerius metus. Linksmų švenčių!
 Aurimas, 7a

Mieli bičiuliai,

Kalėdos - tai metas, kai visus namus užklumpa šiluma, jaukumas. Tai metas, kai šeima tavim pasirūpina ir tu ja. Tai metas, kai liūdesiui nėra vietos, o džiaugsmas būna visų mūsų širdyse. Tai metas, kai vaikai po saldaus miego gali su tėveliais pasidžiaugti gerojo Kalėdų senelio saldžiomis dovanomis. Linksmų, gražių švenčių.

Norbertas ir Titas 5b

Miela sese,

Štai tu ir vėl įpusėjai dar vienerius mokslo metus. Jūs, panele, labai skubate! Noriu tau palinkėti neskubėti, pasidžiaugti kiekviena akimirka, toliau gerai mokytis ir, kaip visą laiką, išlikti viskuo besidominčia. Siunčiu tau šilumą ir meilę.

Kotryna, 2d

Kad ir kas tu bebūtum, tikriausiai gyvenime perskaitei be galo daug atvirukų, linkėjimų ir sveikinimų. Nesitikėk, kad šis skirsis nuo jų, todėl tradiciškai ir neoriginaliai linkiu tau nuo šių baisiai ilgų metų, ypač paskutinio itin įtempto mėnesio, kai reikia nervintis beiėškant dovanų savo mylimiausiems žmonėms, pailsėti. Tikiuosi, kad visi, kurie dovanos dovanas tau, irgi gerokai pasinervino, kad jos tau tikrai patiktų. Linkiu, kad gerai pailsėtum ir kad įkyrūs giminaičiai prie Kūčių stalo šiemet nuspręstų palikti tave ramybėje. Linksmų Kalėdų!
 Gintarė, 2d

Hou-Hou-Hou

Aš esu dorybės ir draugiškumo Kalėdų angelėlis. Atsirandu tik tada, kai nutinka konfliktas tarp žmonių. Tada mano ausyse suvirpa plunksnelės ir man suteikia Kalėdų energijos, kuri man padeda žmones paversti kalėdiškais ir šypsotis. Tai veikia tik žiemą. Mano mažame miestelyje per porą valandų blogi ištaisau į gėrį. Žmonės to nemato, bet jie jaučia viduje. Ir juos apima Kalėdų nuotaika.

Emerikas, 2a

Iš angelų karalystės nusileidau daugybę metų atgal. Mano vardas Taika ir aš dovanuju ramybę ir santarvę. Tačiau mano dosnumui įgyvendinti turi išaušti ypatingas laikas, diena, kuri ateina tik vieną kartą metuose. Visas tris šimtus šešiasdešimt penkias dienas aš ieškau žmonių, bendruomenių ar šalių, kurioms trūksta taikos ir suteikiu ją Šv. Kūčių vakarą. Šiomet mano žvilgsnį atkreipė maža, gražaus miestelio mokykla.

TVDG 2a klasės mokiniai siunčia ramybės, pasitikėjimo ir pagarbos vienas kitam.

Su meile Taikos angelas

Mieli, šilti mano 1 b klasės auklėtiniai, noriu Jums palinkėti kūrybingumo, pozityvumo, atkaklumo ir dar daug visko....:)

Auklėtoja Dovilė Žigienė

Labas, aš esu laimės angelas. Niekas manęs nėra matęs, tačiau visi žino, kad egzistuoju. Aš nešu laimę visiems jos nusipelnusiems žmonėms. Juk laimė – tai gyvenimo pilnatvės subjektyvus jausmas. Tik laimingas žmogus gali pasiekti savo tikslą ir surasti gyvenimo prasmę. Taigi, noriu jums visiems palinkėti ne tik laimės Kalėdų laikotarpiu, tačiau ir visus ateinančius 2020 metus.

Kamilė . 2a

Aš esu Meilės angelas ir Kalėdų vakarą linkiu visiems suspindėti gražiausiomis meilės spalvomis, apkabinti šeimą ir suspausti juos iš begalinės meilės. Kviečiu visą TVDG bendruomenę nepatingėti aplankyti savo gimines, suteikti meilės ir laimės tiems, kam jos labiausiai trūksta.

Gabija, 4a

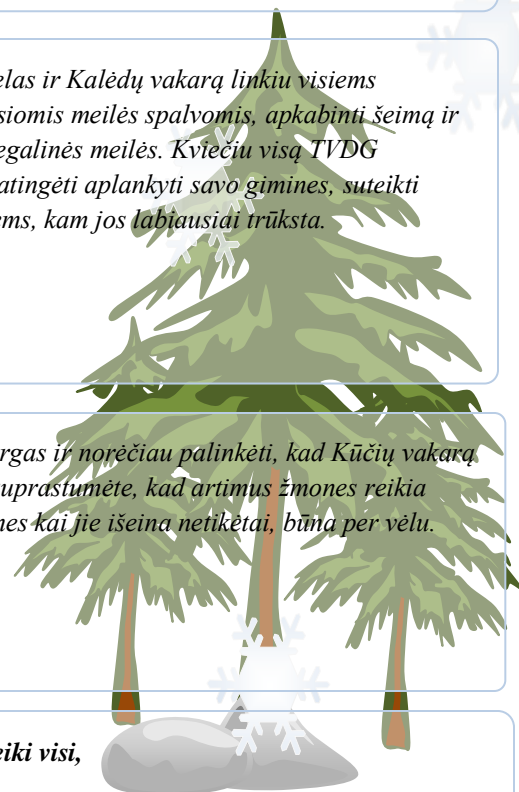
Aš esu Angelas Sargas ir norėčiau palinkėti, kad Kūčių vakarą susėdę prie stalo suprastumėte, kad artimus žmones reikia mylėti ir saugoti, nes kai jie išeina netikėtai, būna per vėlu.

Rojus, 4a

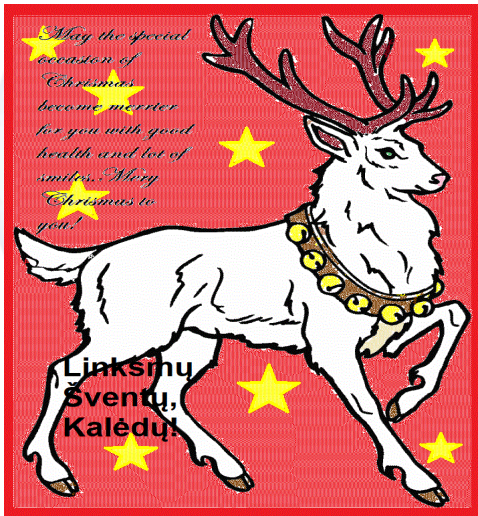
Sveiki visi,

aš esu gerumo angelas. Artėjant Kalėdoms dažnai skraidau po pasaulį, tikrinu, ar gėrio tikrai pakanka visų gyvenime. Vakar irgi taip keliavau ir supratau, kad nesvarbu, kaip stipriai stengiuosi atlikti savo darbą, blogi dalykai vis tiek nutinka. Bet dabar artėja didžiulės šventės, per kurias nutinka stebuklai ir viskas yra įmanoma. Ilgai pagalvojęs nusprendžiau nusiųsti tiek šiam pasauliui, tiek jo žmonėms palinkėjimą. Taigi linkiu visur matyti gera ir tik gera, dalintis gerumu su kitais ir patiems būti dosniai juo apdovanotiems.

Laima, 2a

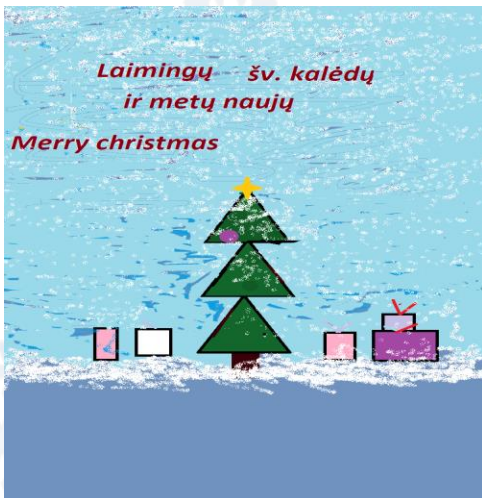
INFORMACINIŲ TECHNOLOGIJŲ MOKYTOJOS ANETOS LYSENKO 5 –TŲ KLASIŲ MOKINIŲ SVEIKINIMAI

(Girstė, 5 kl.)

(Žemyna, 5 kl.)

(Miglė, 5 kl.)

Tapu tapu aš meskutis,
Rudnosiukas nedidutis
Aš Kalėdų Senio laukiu,
Iš slėptuvės medų
traukiu.

Happy New
Year!

Pavaišinsiu aš ežiuką
Ir snieguolę, ir kiškiuką,
Pavaišinsiu besmegenį
Ir dar liks Klaėdu Seniui.

(Severin, 5 kl.)

(Deividas B., 5 kl.)

NOBELIO DIENA

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje gruodžio 10-oji jau 15 metų ypatinga. Mūsų bendruomenės Nobelio diena. Šiandien džiaugiuosi, kad galiu sveikinti mūsų gimnazistus –Nobelius – mokytojų vardu.

Sveikindama Jūs, jaunieji Nobeliai, prisimenu vieną Bruno Ferrero pasakojimą:

„Profesorius, baigęs paskaitą, tarė (kaip paprastai):

-Ar turite klausimų?

Vienas studentas paklausė:

-Profesoriau, kokia yra gyvenimo prasmė?

Profesorius skvarbiu žvilgsniu žvelgė į studentą norėdamas iš jo akių suprasti, ar šis kalba rimtai. .Suprato, kad tai iš tiesų buvo rimtas klausimas.

<...>

Iš kelnų kišenės išsitraukė mažą veidrodėlį... Tada prabilo:

-Vieną dieną, kai buvau vaikas, gavėje pamačiau veidrodėlį. Pakėliau. Pradėjau su juo žaisti ir susižavėjau galimybe nukreipti šviesos spindulius į tamsius, neapšviestus kampus.

Kai suaugau, supratau, jog tai nebuvo tik žaidimas. Tai buvo simbolis to, ką galiu gyvenime nuveikti. “

Jūs tie dar nedideli veidrodžiai, Jūs esate tie, kurie gali siųsti šviesą, tiesą, supratingumą, pažinimą, žinias, gerumą, kūrybiškumą ir švelnumą į dar neatrastas, slaptas mūsų pasaulio kertes, turite galią kurti ir keisti. Tai ir yra Jūsų gyvenimo prasmė.

Elena Lenkauskienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

„AŠ EINU, O TU?“

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija dalyvauja projekte „Aš einu, o tu?“, kurio tikslas- motyvuoti dabartinius mokinius ir padėti jiems suprasti, ką jie norėtų veikti ateityje. Šio projekto metu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai turi galimybę susitikti su buvusiais gimnazijos mokiniais ir išgirsti jų istorijas apie mokyklos laikus, studijas ir dabartinę veiklą. Jau įvyko susitikimai su Aušrine Raudoniūte, Egle Jacukevičiene, Kotryna Vysockyte. Projektas, kurio iniciatoriai yra pavaduotoja Rita Sadovskienė ir fizikos mokytojas Andrius Storta, truks vienerius metus, bet jeigu pasiteisins, jis bus tęstinis.

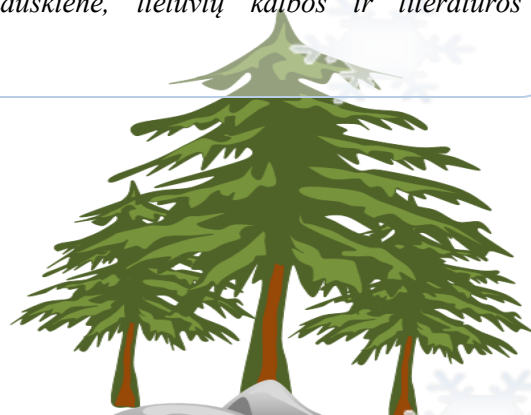
Šiam projektui kilo idėja, nes mokiniams trūksta motyvacijos. Mokytojai nori, kad gimnazistai suprastų,, jog mokslas ir išsilavinimas yra labai svarbu. Juk kiekvienas mokomasis dalykas yra įdomus. Dabartiniai mokiniai mano, kad ne visi dalykai, kurių mokosi mokykloje, yra reikalingi, jie juos nuvertina, tačiau niekada nežinai, kada gali prireikti gyvenime technologinių ar matematinių žinių.

Šio projekto tikslas paskatinti vaikus tobulėti visose srityse, kurios juos domina ir džiugina. Paskatinti juos nebijoti klysti, išbandyti naujus dalykus ir atrasti save ten, kur malonu dirbti ir tobulėti. Susitikdami su buvusiais gimnazistais mokiniai gali išgirsti jų sėkmės istorijas, suprasti, kad kartais gyvenimas gali apsiversti aukštyn kojomis ir svajotas mediko darbas gali būti iškeistas į puikaus juvelyro profesiją.

Kiekvienas mokytojas nori išmokyti vaiką investuoti savo laiką mokykloje, nes jis tikrai atsipirks. Jeigu dabar stipriai dirbsi, ateityje tikrai rasi laiko ir sau, ir pramogoms. Kaip ir fizikoje, taip ir gyvenime - pusiausvyrą vyrąja visur.

Klaudija Pukalskaitė, 4a

Elena Lenkauskienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

RUDENINIAI LAPAI ATNEŠĖ SĖKMĘ

Prieššventinį laukimą 2d klasės gimnazistus pradžiugino žinia– žemės meno kūrinys „Pasiklydę“, kompozicija iš rudeninių lapų, pripažinta geriausia rajone ir apdovanota aukščiausiu įvertinimu-I vieta rajone. Sveikinu savo kūrybinguosius 2d klasės mokinius. Su Jumis įdomu dirbti. Jūs „pasirašote“ visokiausiems iššūkiams, einate kartu ieškodami ir kurdami. Nesakau, kad su Jumis lengva, kad nebambate ir netingite. Bet Jūs šaunuoliai, kai reikia suremiate pečius ir padarote gerai, įdomai ir išmoningai. Ir laimite pirmiausia prieš save, prieš savo tingulius, o po to ir konkursuose, kai reikia atstovauti ne tik sau, bet ir gimnazijai. Sveikinu. Gražaus švenčių laukimo.

Asta Naruševičienė, dailės mokytoja

MYKOLO SUSITIKIMAS

Mykolas ir jo šeima ilsėjosi sodyboje. Vieną ankstyvą rytą Mykolas pabudo. Vartėsi, sukinėjosi, bet jau niekaip nebeužmigo. Mykolas nusprendė išeiti pasivaikščioti. Ant virtuvės stalo paliko raštelį: „Einu pasivaikščioti į mišką“. Ir išžygiavo pro duris. Eina takeliu jis į mišką – vis gilyn ir gilyn. Ir štai, atėjo į savo ramią vietą, kur upė, kriokliukas ir gaivus oras. Mykolas užsimerkė ir girdi kaip bėga vanduo...

- Pšš... Pššpššs, - girdi kažką Mykolas.

Nesupranta, ar čia vanduo, ar jis tikrai kažką neįprasto girdi. Mykolas atsimerkia, žiūri ir mato, jog kažkas krūmuose tupi ir šnabžda, o kadangi Mykolas buvo labai smalsus, atsistojo ir nutykino iki krūmų. Tiktai bam! Ir iš tų krūmų išlindo dvi būtybės su sparnais.

- Aa! – cypia Mykolas.

Šios dvi būtybės taip pat pradėjo cypiti.

- Jūs kas tokios? Fėjos? – sutrikęs paklausė Mykolas.

- Na, mes ne fėjos, o tiesiog esame laumės, - prabilo vienas jų.

- Aš Felicija, o čia Ferdinanda, - prisistatė laumės.

- O, aš Mykolas ir šiuo metu nelabai suprantu, kas jūs...

- Mes tau aiškiname, esame kaip ir tu, tiesiog turime sparnus bei galima nuspėti jūsų ateitį, būname ir geros ir blogos, tačiau tau pasisėkė - blogų tikslų neturime.

- Viskas aišku. Kodėl niekada anksčiau nesu jūsų matęs? – toliau klausinėja berniukas.

- Kaip čia pasakius, žmonės linę baisiai išsigąsti, netikėti ar supykti.

- Suprantu!

Berniukas pradėjo tarti žodį, tačiau išgirdo:

- Mykolai! Mykolai! Kur tu?

- Tai mano mama, - pasakė Mykolas skraidūnėms.

Ir su šiais žodžiais Felicija ir Ferdinanda pakilo aukštai į dangų, mojuodamos berniukui.

Na, štai ir istorija, kaip paprastas pasivaikščiojimas tapo įspūdingu susitikimu.

Smiltė Greimaitė, 7c

7 C KLASĖS MOKINIŲ PASAKOJIMAI BEI PIEŠINIAI APIE LAUMES

Ežerų Laumė

Kartą senas žvejys išplaukė į didžiulį ežerą žvejoti, nes artėjo žiema ir reikėjo žuvies atsargų.

Žvejys taip ilgai žvejojo, kad net nepastebėjo, kaip atėjo vakaras ir pradėjo temti. Dangus tapo apsiniaukęs ir pradėjo lyti. Žvejys bandė grįžti namo, bet niekaip negalėjo rasti kelio. Valtelė prisipildė vandens, vėjas ėmė stipriai pūsti. Vandens pilna valtėlė apvirto ir žvejys iškrito.

Tą žvarbią naktį Ežerų laumė vaikščiojo per visą ežerą ir pastebėjo apvirtusią valtį. Ji iš karto viską suprato. Laumė atvertė valtį ir ištraukė žvejį iš ežero dugno. Sušildė jį savo rankose, įdėjo į valtį ir parplukdė į krantą.

Ryte atsikėlęs žvejys nesuprato, kaip jis atsirado krante, ir iki gyvenimo galo manė, kad tai buvo stebuklas!

Na, o laumė toliau padeda pasiklydusiems žvejams ir ne tik.

Austėja Jurevičiūtė, 7c

Laumės

Gyveno kartą mergaitė Sofija. Jinai gyveno be tėvų mažame kaimelyje. Tame kaimelyje visi žmonės tikėjo laumėmis, kai kurie net matė jas. Sofija netikėjo jokiais stebuklingomis būtybėmis, taip pat netikėjo ir žmonėmis.

Vieną rytą Sofija prabudo anksčiau nei visada. Išėjo į lauką. Kaimelyje buvo tylu. Jinai nusprendė pasivaikščioti palei upės pakrantę. Upė buvo ryškiai mėlynos spalvos. Sofija priėjo medį, ant kurio kabėjo supynės. Priėjusi arčiau jų, pamatė dvi laumes, sėdinčias ant tų supynių. Mergaitė netikėjo savo akimis. Galvojo, kad sapnuoja. Sofija priėjo dar arčiau, kad apžiūrėtų jas iš arčiau. Tačiau nespėjus jai prieiti, tos laumės atsisuko ir sučiupo mergaitę. Kita rytą niekas kaimelyje nematė Sofijos.

Na va kaip būna. Norėjo tiesiog pažiūrėti iš arčiau, o čia....

Gabriela Šalkovska, 7c

Laumių šokis

Kartą, seniai seniai, jei tiksliau, tai prieš tūkstantį metų, miškuose ir laukuose gyveno laumės. Jos kasnakt šokdavo rateliu mėnulio apšviestose laukymėse. Laumės turėdavo ilgus nagus bei ragus. Puošdavosi pakabukais ir apyrankėmis su gintarais, kurių žvilgsys mėnesienoje pritraukdavo žmones. Ir jeigu neatsispyręs jų spindesiui prisitindavai prie laumės, tavo gyvybė bemat atsidurdavo danguje. Tad žmonės saugodavosi laumių ir nakčiomis nevaikščiodavo po laukus.

Bet vieną naktį jaunuolis ėjo iš vestuvių puotos ir išvydo merginų ratelį su mėnesienoje žėrinčiais papuošalais. Priėjo bernelis prie mergelių, mat buvo per daug išvargęs, ir visai iš galvos jam iškrito, kad tokiu metu rateliu suktis gali tik laumės.

Laumės griebė jaunuolį už rankos ir įsitempė jį į šokio sukurį. Vaikiną laumės šokdino tol, kol iš jo liko tik kauleliai. Na, o jei jūs pamatysit šokančias mergeles mėnesienoje, bėkit tolyn, kiek kojos neša!

Rimgailė Štreimikytė, 7c

Laumių sutikimas

Viską prisimenu taip puikiai, lyg tai būtų nutikę vos vakar. Tą naktį aš supratau tikrus stebuklus.

Man buvo tik septyneri, beje, ir visai neseniai suėję. Tą naktį negalėjau užmigti, buvo šilta ir sklindantis miškų, įvairiausių saky, eglių šakelių ir pušų kvapas išviliojo mane laukan. Išsiropštusi pro langelį, atsistojau ant minkštų šakelių, žolyčių. Žemė buvo tokia minkšta, kad net vertė paeiti kelis žingsnius toliau, pauosti kitokio oro, o šie – vėl paėjėti, ir vėl, ir vėl. Svaiginantis kvapas ir švelni lopšinė mane nuvedė gilyn į mišką. Kojas glostė minkštos samanų paklotės ir susiraitę įvairiausi žalumynai. Prigludau prie seno, apsamanojusio medžio. Įsižiūrėjau ir pastebėjau neregėtą vaizdą, tarytum iš mano motulės pasakų sektų. Miško glūdomoje mėnulio apšviestas žėrėjo skaidrų skaidriausias šaltinėlis. Nežinia, kas stebuklingo galėjo ten būti. Aplink šaltinį šoko ir švelniausias lopšines niūniavo žydromis skraistėmis apsigaubusios laumės. Motulė man yra pasakojusi apie šias būtybes labai daug: kaip laumės vidurį nakties miške susirinkusios šoka prie stebuklingo, neregėto ir nematyto šaltinėlio. Sakoma, kad jos meldžiasi mėnuliui.

Švelnios dainos ir nuostabūs šokiai mane užkerėjo, pradėjo merktis akys, tikriausiai jau buvo gerokai po vidurnakčio. Rankos slydo nuo minkštų medžio samanėlių, kojos lenkėsi, o aš – kritau lyg į didelių samanų giraitę, kur saldžiai užmigau. Tai pamačiusios laumės pradėjo sūpuoti mane, kutenti ir glostinėti. Galiausiai paliko mane mėnulio šviesoje prie šaltinio.

Atsibudau lovoje, ne iškart prisiminiau visas laumes ir šaltinį. Galvojau, kad tai buvo tik paprastas sapnas. Bet vėliau lova pakvipo sakais, o ant pėdų pastebėjau atsispaudusius pušų spygliukus ir samanėles. Šis potyris man taip ir liko neįspėjama mįslė.

Vaidilė Budvydaitė, 7c kl.

